

lige religioner for had i forhold til hinanden. Løsningen kunne selvfølgelig være, at vi forsøgte at få udarbejdet en slags værdicharter for, hvordan vi omgås hinanden i det her samfund. Det må vi arbejde med her, og vi må arbejde med det ude i det civile samfund.

Derudover handler det selvfølgelig også om, at vi skal have skabt en international orden, gerne en international retsorden, for, hvordan forskellige kulturer behandler hinanden.

Det vil sige, at det, der er mere behov for end nogen sinde, er, at vi finder politiske svar på globaliseringen. Vores største problem lige nu er den manglende politisering af globaliseringen. Vi mangler internationale institutioner, der er i stand til at hamle op med de konflikter, som globaliseringen har ført med sig, herunder folkevandringerne.

Det er det, vi mangler. Og en vision ville være at komme med forslag fra regeringens side til, hvordan vi gør det. Hvordan arbejder vi med det f.eks. i forbindelse med vores formandskab for EU?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo meget svært at diskutere som politiker, når der er så stor forskel i oplysningsniveauet om, hvad vore rødder i Danmark er.

Man kan jo høre på fru Elsebeth Gerner Nielsen, at hun ikke har fattet et klap af den forskel, der er på islam og kristendom, at fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke har fattet, at den islamiske lære er en sammenhæng mellem religion og politik, som udelukker demokrati, og derfor heller ikke kan nævne et eneste land, hvor en islamisk stat er demokrati. Nej, det er netop en religiøs stat.

Så er der på den anden side det kristendoms-syn, der med Luther førte til et samfundssyn, der har banet vejen for demokratiet i den vestlige verden.

Jeg synes, fru Elsebeth Gerner Nielsen skal se sig omkring. Hvor er demokratierne? Er det i de islamiske stater, eller er det dér, hvor kristendommen er forudsætningen? Skulle vi så ikke have lov at bekæmpe antidemokratiske kræfter i Danmark for at bevare vores demokrati? Naturligvis, må jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, det er lidt i samme spor, men jeg vil da lige spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om hun også har hørt hr. Kamal Qureshi skelnen mellem at udtale sig som menneske og udtale sig teoretisk og teologisk.

Jeg hørte det på den måde, at hr. Kamal Qureshi egentlig siger, at lige specifikt når man taler om religiøse spørgsmål, så er det en enorm kvalifikation ikke at ane, hvad det er, man taler om.

Så vil jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at der selvfølgelig er forskel på at stå på en prædikestol og en talerstol. Som præst har jeg ikke bare ret til, men jeg har pligt til – det har jeg skrevet under på – at bekæmpe islam. Det står i præsteløftet.

Det er jo noget ganske andet, når vi taler lovgivningsarbejde. Men på en dag, hvor vi diskuterer antiterrorlovgivning, hvad ville det så være for et Folketing, der ikke tog hensyn til, at det, som fremkalder terroren, den internationale terror, faktisk er en lovreligion, der ikke vil finde sig i anderledes tænkende. Det er nu engang dens natur og dens væsen.

Vi skal ikke bekæmpe islam på den måde, at vi forbyder det. Det skal tåles og tolereres, men tager man ikke hensyn til følgerne af islam, så vil jeg næsten sige, at så har man fortjent at gå under.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Vil fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke bekræfte, at noget af det, jeg f.eks. arbejder med politisk, og noget af det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen beskæftiger sig med politisk også her i Folketingssalen, netop er bekæmpelsen af antidemokratiske kræfter, at lige præcis noget af det, der er det helt afgørende for den politiske kamp, som fru Elsebeth Gerner Nielsen og jeg deler, netop er kampen mod de antidemokratiske kræfter og kampen mod, at religiøse dogmer, religiøse teologiske diskussioner og religion som sådan skal være bærende for en demokratisk politisk struktur.

Kl. 13.30

Er det ikke det, der er det farlige, og er det ikke den udvikling, vi ser? Her fra talerstolen hører vi den ene gang efter den anden, at nu begynder religion at blive infiltreret i politik i Danmark, og er det ikke noget, vi i den grad skal være bange for og forsigtige med, fordi det sim-